

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМЕНІ П.Л.ШУПИКА
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "АСОЦІАЦІЯ
СПЕЦІАЛІСТІВ З МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ, СТАТИСТИКИ
ТА БІОМЕДИЧНОЇ ТЕХНІКИ"
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ «КОМП'ЮТЕРНА МЕДИЦИНА»

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ
ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ
ОСВІТИ ТА ТЕЛЕМЕДИЦИНИ 2016»

Запоріжжя
2016

комунікатора, що на базі отриманих знань створює віртуальну модель людського організму, системи органів чи органу, яка є матрицею для відтворення різноманітних патологічних станів.

В ідеалі такий online-курс доцільно було б розбити на блоки за темами і запускати їх проведення безпосередньо перед циклами, але варіант цілісного курсу також дозволить створити із тем-пазлів цілісну картину функціонуючого організму, як еталонної моделі, яка може використовуватися для моделювання різних патологій, які вивчаються студентами на клінічних кафедрах.

Унікальність цього курсу також є в тому, що він як іграшка Лего може добудовуватись та доповнюватись новою інформацією щорічно, трансформуючись та адаптуючись до нових літературних даних.

Висновок. Таким чином, дистанційний online-курс «Клінічна фізіологія» є надзвичайно зручним та динамічним, оскільки дозволяє досить легко отримувати інформацію для підготовки як до практичних занять за даним предметом, так і використовувати цей курс для підготовки безпосередньо перед клінічними предметами. Використання його, як базової інформаційної структури, яка може постійно добудовуватись, змінюватись і адаптуватись, в залежності від цілей, робить її універсальною та багатогранною освітньою послугою.

УДК: 378.147.227:616-053.2

ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВИПУСНИХ КУРСІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ПЕДІАТРІЯ, ДИТЯЧІ ІНФЕКЦІЇ»

Тарнавська С.І.

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

Ключові слова: проблемно-орієнтоване навчання, мотивація навчання, самопідготовка.

Вступ. Методика проблемно-орієнтованого навчання вже давно активно та успішно використовується в медичній освіті країн західної Європи, США, Канади та Австралії. Імплементация даної методики навчання в Україні в рамках проекту TAME (ERASMUS+) дозволить ефективніше проводити підготовку студентів завдяки їх концентрації на певній клінічній нестандартній ситуації, необхідності проводити аналіз та синтез різноманітної інформації, формувати нові професійні вміння та знання, сприятиме розвитку клінічного мислення майбутніх фахівців. На відміну від традиційної системи навчання, при залученні даної методики роль викладача змінюється, він перестає бути центром уваги студентів, а навпаки, заохочує студентів до активного обговорення проблеми, їх взаємодію у отриманні нової інформації, обговоренні гіпотез та прийнятті конкретних рішень. На базі віртуального пацієнта студенти мають можливість моделювати план дій практичного лікаря різного профілю, які виходять за рамки стандартних ситуацій. Найбільш доцільним, на нашу думку, є застосування даних технологій навчання у

студентів випускних курсів, які мають певний багаж знань як з фундаментальних дисциплін, так і певного кола клінічних дисциплін. Завдяки роботі у малих групах підвищується не тільки рівень знань студентів, але й мотивація студентів до навчання, активізується самостійна підготовка студентів, формуються необхідні навички роботи в команді.

Мета. Дослідити елементи проблемно-орієнтованого навчання студентів 6 курсу з дисципліни «педіатрія, дитячі інфекції».

Основна частина. На базі кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Буковинського державного медичного університету проводилась оцінка ефективності підготовки 25 студентів 6 курсу спеціальностей «педіатрія».

Студенти навчалися за кредитно-модульною системою з використанням елементів дистанційного навчання, застосовувалися активна візуалізація нового навчального матеріалу, на практичних заняттях застосовували переважно кейс-метод навчання: моделювалися певні клінічні реальні завдання, що потребували прийняття конкретних рішень. Вивчення дисципліни «педіатрія, дитячі інфекції» на 6 курсі проводили за окремими змістовими модулями з певних розділів педіатрії: пульмонологія, кардіологія, гематологія, нефрологія, неонатологія, ендокринологія, гастроентерологія, амбулаторно-поліклінічна допомога дитячому населенню. Загальна тривалість циклу навчання для студентів 6 курсу становила 50 днів із середньою тривалістю кожного модуля – 5 днів (30-35 академічних годин). Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб базується в ОКУ «Обласна дитяча клінічна лікарня» та завдяки багатoproфільності 12 відділень створюються умови для кращої практичної підготовки майбутніх фахівців.

Усім студентам проводили анонімне анкетування за допомогою анкети, яка містила 12 запитань, що стосувалися методики викладання дисципліни «педіатрія, дитячі інфекції», відношення студентів до навчання, усвідомлення професійної актуальності набутих знань та якості надбання професійних вмінь та навичок.

Результати анонімного анкетування продемонстрували, що переважна більшість студентів 6 курсу (72%) віддавали перевагу вільній дискусії при розборі матеріалу на занятті, за якої кожен учасник дискусії висловлює свою думку та, маючи певний багаж знань, виступає від свого імені самостійно. Водночас, про професійну зрілість студентів 6 курсу свідчило те, що 64% студентів віддавали перевагу застосуванню кейс-методу або методу моделювання реальної ситуації, розв'язання якої відбувається самостійно. Проте лише кожен п'ятий студент (21,1%) як варіант практичного заняття, обирали роботу в малих групах, кожна з яких формує відповідь на свою частину запитання.

Висновок. Застосування принципово нового підходу у підготовці студентів випускних курсів сприятиме підвищенню навичок самовдосконалення майбутніх фахівців, дозволить ефективніше підвищити якість практичної підготовки студентів та адаптувати їх до професійної діяльності.